

Kumari-school met weeshuis

Deze school is symbolisch vernoemd naar de Godin Kumari, de enige levende Godin in de wereld. De naam betekent 'puur'. Met behulp van astrologen uit de Shakya-kaste wordt in Kathmandu een meisje uitgekozen tussen de twee en vier jaar oud dat de 32 eigenschappen van de Godin Kumari bezit. Behalve zwarte haren en zwarte ogen, een goede gezondheid, geen lichamelijke afwijkingen, moet ze er mooi uitzien, ze moet onbevreesd zijn, ze mag niet huilen en moet een kalme uitstraling hebben. Het uitverkoren meisje wordt vereerd als Godin.

Kumari, als levende Godin in het jaar 1995

Alle kinderen van de Kumari-school hebben als ze worden aangenomen slechts twee eigenschappen van de levende Godin: zwarte haren en zwarte ogen. En daarnaast dertig eigenschappen van armoede. In de loop van de jaren krijgen ook de andere eigenschappen een kans. Hopelijk zullen alle kinderen straks als symbolische Godinnen de school verlaten en met hun talenten Nepal helpen ontwikkelen tot een echte democratie. Tot een land waar geen kinderen meer worden gebruikt en misbruikt om de huizen van de ministers schoon te maken of om als ossen te werken voor de grootgrondbezitters. Hopelijk worden de kinderen van de Kumari-school mensenhoeders van die kinderen, die net als zij zelf ooit, 'geen hand naar de mond kunnen krijgen'. In het jaar 2005 bezocht de ex-levende Godin Kumari het weeshuis.

De voormalige Godin Kumari, 12 jaar later, brengt een bezoek aan de Kumari-school.

De haren van meisjes worden afgeknipt vanwege de luizen.

Wie gaan er naar de Kumari-school?

De meeste kinderen zijn wees. De zogenaamde 'halfwezen' hebben nog wel een vader of moeder, zij kunnen echter niet voor hun kind zorgen, omdat ze gehandicapt of ernstig ziek zijn. Ook kinderen van heel arme ouders worden op de school toegelaten. Zij lopen het risico verkocht te worden, omdat ze ondervoed zijn of omdat hun ouders geen huis bezitten, laat staan land. Momenteel zijn er 200 kinderen verbonden aan de Kumari-school, waarvan de helft meisjes.

Mogelijkheden na de Kumari-school

Van elke kind wordt een status bijgehouden. En elk kind krijgt de mogelijkheid verder te leren. Dat kan op een de middelbare school zijn en daarna naar de universiteit of een meer beroepsmatige opleiding zoals vroedvrouw of verpleegkundige. Binnenkort kunnen de leerlingen ook naar de technische school om een opleiding te volgen voor loodgieter, elektricien of houtbewerker. Zowel de hogescholen, de vroedvrouwschool als de technische school werden door stichting Tamsarya gebouwd.

Kopilal, de eerste leerling van de Kumari-school, is nu leraar

“Mijn moeder is doofstom en mijn vader overleed toen ik 10 jaar oud was. Ook hij was doofstom en gehandicapt. We waren héél arm. Mijn broertje Kes moest voor de grootgrondbezitters werken en ik werd naar een tapijtfabriek gebracht in Kathmandu.

Ja, dat weet ik nog. In de fabriek werd ik 's nachts om drie uur wakker gemaakt en moest ik tot 's avonds elf uur werken. Ongeveer 120 uur per week knoopte ik tapijten en ik kreeg 4 cent per uur. Ik heb geluk gehad dat ik hier terecht ben gekomen. De Kumari-school heeft mijn leven gered en nu wil ik de andere kinderen helpen om aan hen hetzelfde geluk te geven dat mij is overkomen. Dat is mijn verantwoordelijkheid.”

Organisatie, beleid & visie

De kinderen krijgen onderwijs in kleine groepen van niet meer dan twintig leerlingen in één klas. De nieuwe kinderen die net op school komen, hebben vaak nog nooit een wc gezien, weten niet wat hygiëne is en maken voor het eerst in hun leven kennis met een dokter. Sommigen zijn zelfs angstig, hebben wonden, zijn ondervoed of geestelijk belast met een verdrietig verleden. Veiligheid, liefde, goed onderwijs, aandacht en het aanleren van sociale vaardigheden zijn van groot belang. Meehelpen op de boerderij, in de keuken, werken in de tuin zijn vaardigheden waar veel aandacht aan wordt geschonken. In Nepal is ongeveer 90 % van de bevolking agrariër. Goede opvang en het aanbieden van goed onderwijs is niet voldoende om weer te kunnen integreren in de Nepalese maatschappij. Daarvoor is het noodzakelijk om hen niet te vervreemden van de agrarische achtergrond, zodat ze later kunnen trouwen met een boerenjongen of -meisje. Zo zijn alle spelen, lesmaterialen, onderwijsmethodes, muziekinstrumenten, het eten en eetgewoontes op z'n Nepalees. Luxe in de westerse zin van het woord is afwezig in het project. 'Westerse Luxe' zou de integratie kunnen belemmeren. Geen scheiding van de Nepalese cultuur en gewoontes. Zo wordt ook veel aandacht geschonken aan de Nepalese feesten, de kinderen gaan naar de geboorteplaats van Boeddha en eten gewoon met hun handen.

Exploitatiekosten

Voor een bedrag van € 15,- per maand ofwel € 180,- per jaar krijgt een kind van de Kumari-school onderwijs, onderdak, eten, medische hulp, kleding en uitstapjes. Voor 200 kinderen is dat € 36.000 per jaar. Omdat de school melk van eigen koeien heeft en ook een gedeelte van de groente en rijst zelf verbouwd blijven de exploitatie lager.

Selectie van de kinderen

Een comité selecteert de kinderen. De selectie is bijzonder streng. Er staan soms meer dan honderd kinderen op de wachtlijst. Maar dat betekent niet dat al deze kinderen in aanmerking komen voor de Kumari-school. Een weeskind wordt in de meeste gevallen door een oom, tante, opa, oma of een ander familielid bij de school aangemeld. Dat gebeurt meestal één jaar van tevoren.

Alle gegevens worden schriftelijk vastgelegd en de criteria gecheckt. Pas als de gegevens drie keer zijn gecontroleerd wordt het kind aangenomen. Het is een noodzakelijke procedure om te voorkomen dat er kinderen komen die deze opvang niet nodig hebben, ofwel om te voorkomen dat er 'weeskinderen' worden aangenomen die geen wees zijn.

Selectie personeel

Het personeel wordt streng geselecteerd. Behalve een talent om te onderwijzen wordt van hen verwacht dat ook zij sociale vaardigheden bezitten. Alle leerkrachten verblijven 24 uur op het project. Inmiddels zijn er vier leerlingen van het weeshuis die een baan in het project hebben gekregen. De leerkrachten krijgen ook de gelegenheid om zich bij te scholen en worden betrokken bij beleidszaken. Naast de kinderen helpen om toerbeurt in de keuken ook de leerkrachten. Afgelopen jaar werd de hele school opnieuw in de verf gezet door leerlingen, leerkrachten, de kookvrouwen en alle andere personeelsleden.

Leerverschillen

Net als elders in de wereld kunnen niet alle kinderen even goed leren. Daarom zijn er mogelijkheden gecreëerd voor die kinderen die vroegtijdig uitvallen door leerproblemen en voor kinderen die meer belangstelling hebben voor praktische vaardigheden. Aangezien geschikte tests ontbreken om die vaardigheden te toetsen mogen de kinderen, zodra ze hier komen, zichzelf testen door overal aan mee te doen. Zo leren alle kinderen kleren naaien, weven, breien en kaarsen maken. Ze moeten allemaal werken op de boerderij, in de bakkerij, in de keuken, op het land en in de tuin. Ze leren stromatten vlechten en ze mogen ook dansen, muziek maken en zingen. Af en toe helpen ze in de bouw bij een nieuw project. De praktisch vakken worden gegeven door 'vakleerkrachten' uit omgeving; mensen die het vak hebben geleerd van hun ouders.

Een dag op school

De kinderen gaan zes dagen per week naar school. Zaterdag is een vrije dag. In de zomer staan de kinderen om 5 uur op en in de winter om 6 uur.

Tijdstip	Activiteit
6.15	Thee met brood
6.30-7.00	Alle kinderen krijgen gymnastiek, meditatie en zingen op het veld voor de school.
7:00	Zelfstudie en les
9:00	Warme maaltijd
10.00-13.00	Les
13:00	Pauze en een snack
14.00-16.00	Les
16.00-18.00	Werkzaamheden rondom de school: in de tuin werken; de koeienstal schoonmaken, de koe verzorgen, hooien of in de keuken helpen. Ze mogen ook spelen.
18:00	Eten
18:30-21:00	Huiswerk maken
21:00	Slapen

Op de vrije zaterdag zijn er van 6.00 tot 9.30 uur extra lessen. Van 10.00 tot 13.00 uur gaan alle kinderen zichzelf wassen en helpen de groten de kleintjes. Ze wassen ook hun kleding en het beddengoed wordt gelucht. Verder kunnen ze de hele dag spelen, dansen en naar muziek luisteren. 's Avonds mogen ze, als er elektra is, naar de televisie kijken

Kinderen op de Kumari-school mediteren.

Wat eten de kinderen?

's Morgens krijgen ze thee met melk van eigen koe en brood uit eigen bakkerij. De maaltijd van 9 uur bestaat uit rijst met linzen en groenten. Het tussendoortje rond het middaguur is op zondag, woensdag en vrijdag een stuk brood of wat gedroogde rijst, op maandag en donderdag een gekookt eitje en op dinsdag en zaterdag wat fruit. Het avondeten is rijst met linzen en aardappelen. Er wordt verder alleen water gedronken.

Wat denken, leren, schrijven en dromen de andere kinderen?

Maya Kumari betekent liefde

De moeder van Maya liet haar in de steek en haar vader trouwde met een andere vrouw. Omdat de pleegmoeder Maya niet accepteerde, nam oma haar in huis op.

“Ik moest altijd op mijn broertjes en zusjes passen, water halen en hout sprokkelen. Ik woonde bij mijn oma. Als deze school er niet was geweest dan had ik het thuis heel moeilijk gekregen. Dan zou ik voor anderen moeten werken. Nadat ik hier ben gekomen mag ik niet liegen, ik moet de kleintjes liefhebben en de ouderen respecteren. Mensen die het moeilijk hebben en arm zijn moet je helpen. Als ik niet hier was gekomen, wat zou er van mij zijn geworden? Graag wil ik juffrouw worden. Maar ik weet niet wat in de toekomst zal gebeuren. We krijgen kleren, eten, een borstel en onderwijs. Ruzie maken, bij elkaar zitten en roddelen en stelen wordt als slecht beschouwd. Ik heb gedroomd dat ik vanochtend ging wandelen en dat ik op bezoek ging bij mijn moeder. Ik heb gezellig gedanst in mijn droom.”

Als ik een vlinder was

Kon ik de honing van de bloemen opzuigen

Als ik een bloem was

Kon ik overal mijn geuren verspreiden

Als ik regen was kon ik iedereen water geven

Als ik een rivier was liet ik iedereen baden

Als ik een plant was maakte ik een groen bos

Lila Bhandari is mijn naam

“Ik ben nu vijftien jaar geworden. Mijn vader heeft mijn moeder van huis weggejaagd. Toen ik nog klein was. Mijn moeder heeft me op haar rug meegenomen naar de Terai. Daar werkte mijn moeder zes maanden. Daarna kwam er iemand die ons naar Kathmandu bracht. We hebben zes dagen gewerkt. Toen kon mijn moeder niet meer werken, omdat haar hersenen niet meer goed werkten. Met aangevraagd geld kwamen we hier. Mijn moeder liep overal rond en at wat ze kreeg en waar ze het kreeg. Toen kwam het warme seizoen en mijn moeders hersenen werden iets beter, maar toen het koude seizoen kwam ging het weer slechter net als toen. Moeders hersenen zijn nog nooit onderzocht. Ik word heel blij als de hersenen van mijn moeder beter zouden worden. Als de Kumari-school er niet was geweest dan waren wij allemaal in moeilijkheden, in de problemen net als vroeger. Verzorger was ik worden van anderen, koeien, buffels, en geiten. Leren lezen en schrijven zou ondenkbaar zijn. Ik ben héél blij dat ik hier speel, leer, eet en kleren krijg. Alles is goed. Maar één ding, verder vraag ik niets. Misschien als mijn moeders hersenen beter zouden kunnen worden, word ik nog blijer, erg blij. Hebzuchtig ben ik niet. Armen zeggen rijk zijn is gelukkig. Dat bestaat niet in de wereld. Voor armen is nergens rust.”

Sukmaya heet ik

Haar vader is overleden. Moeder is doofstom en heel erg arm. Ze heeft geen land en werkt voor anderen.

“Als ik niet naar school ga, krijg ik later problemen. Thuis haalde ik water en kookte eten, omdat mijn moeder voor anderen moet werken. Thuis voelde ik de wens naar school te gaan.”

Moeder, je moet mij naar school sturen

Ik ben een bloem van deze schepping

Ik ben een ster in deze wereld

Ik wil meehelpen in deze wereld